

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci žalobce: **Městská část Praha 2**, IČ: 00063461, se sídlem Praha 2, Vinohrady, náměstí Míru 600/20, proti žalovanému: **Jiří Paluska, nar. [REDACTED]** bytem trvale hlášen [REDACTED], zast. JUDr. Annou Horákovou, advokátkou, AK Praha 1, Žitná 47, o zaplacení 266.500,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 266.500,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 266.500,- Kč od 21. 5. 2014 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení výši 14.525,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou ke zdejšímu soudu domáhal po žalovaném zaplacení náhrady škody ve výši shora uvedené, když tato vznikla žalobci úhradou pokuty uložené mu Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) v rozhodnutí ze dne 14. 8. 2012 č.j. ÚOHS-S69/2012/VZ-15223/2012/512/ABr za porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Pokuta byla původně žalobci uložena ve výši 300.000,- Kč, část ve výši 33.500,- Kč byla již ze strany žalovaného žalobci před zahájením řízení uhrazena. Žalobce se domáhal úhrady této pokuty po žalované, co by po bývalém starostovi, předtím místostarostovi a bývalém členu rady Městské části Praha 2 s ohledem na jeho podíl na deliktním jednání Městské části, které k uložení pokuty vedlo, když pokládal žalovaného za osobu s pravděpodobně nejvyšší mírou zavinění na svém pokutovaném deliktním chování.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Navrhoval její zamítnutí v plném rozsahu. Uváděl nesplnění předpokladů pro porušení smlouvou nebo právním předpisem uložené povinnosti, kauzálního vztahu mezi porušením povinnosti a škodou. Uváděl, že škodu, která následně Městské části Praha 2 uložením pokuty ze stran Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vznikla, by měli zaplatit všichni, kteří se svým hlasováním podíleli na rozhodnutích, která následně zapříčinila vznik a uložení pokuty, nesouhlasil, aby byla žaloba vedena pouze proti jeho osobě a uložena mu celá částka k úhradě. Po podrobném vyličení skutkových tvrzení, pokud jde o genezi daného případu, uváděl, že je v rozporu s dobrými mravy požadovat zaplacení celé pokuty pouze za jeho osobou, když uváděl společnou odpovědnost všech členů Rady Městské části Praha 2, svou odpovědnost částečnou v daném případě nepopřel a uváděl, že ji uznal i tím, že částečně reagoval na výzvu Městské části Praha 2 a svůj podíl na pokutě zaplatil. Nad rámec shora uvedeného potom uváděl, že dále celý procesní postup nemohl ovlivňovat v době, když již v Radě Městské části Praha 2 nepůsobil, v březnu roku 2012 odstoupil z funkce starosty Městské části Praha 2.

Soud ve věci původně rozhodoval rozsudkem pod č.j. 19C 329/2014-34 ze dne 14. 4. 2015, kterým žalovanému uložil povinnost k úhradě náhrady škody v celkové výši a dále mu uložil povinnost k náhradě nákladů řízení. K včas podanému odvolání rozhodoval ve věci Městský soud v Praze svým usnesením č.j. 29Co 361, 362/2015-80 ze dne 25. 2. 2016, kterým rozhodnutí soudu I. stupně zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. Městský soud ve svém zrušujícím usnesení dospěl mimo jiné k tomu závěru, že z deliktního chování Městské části Praha 2 popsaného v rozhodnutí ÚOHS nelze dovodit protiprávní jednání členů Rady Městské části spočívající v kladném hlasování, neboť členové Rady nejsou adresáty povinnosti uložené zákonem o veřejných zakázkách, avšak uvedl, že by bylo možno pouze uvažovat o porušení obecné prevenční povinnosti podle § 415 obč. zákoníku, ke kterému mohlo dojít ohrožením třetího subjektu, tedy Městské části Praha 2 a vznikem škody spočívající v uložení pokuty v důsledku hlasování. Obecně uvedl, že však kladné hlasování nelze pokládat za porušení prevenční povinnosti. Dospěl potom taktéž k závěru, že není vyloučena možná odpovědnost žalovaného za vzniklou škodu, když z rozhodnutí ÚOHS vyplývá, že uzavřením smluv v červnu až červenci 2009 nebyla řešena nenadálá situace, ale bez rozumného důvodu nebylo zahájeno zadávací řízení o veřejných zakázkách včas. Pokud se pak žalovaný na tomto jednání podílel, lze dle Městského soudu v Praze o jeho odpovědnosti uvažovat.

Zdejší soud tedy ve věci rozhodoval již druhým rozsudkem, když se řídil závazným právním názorem vyjádřeným ve shora uvedeném usnesení Městského soudu v Praze, vyzval žalovaného k doplnění skutkových tvrzení a důkazů a tento na tuto výzvu řádně reagoval.

Mezi účastníky byla učiněna nesporným úhrada částky 33.500,- Kč ze strany žalovaného žalobci, jakožto podílu na něj připadající škody, která spočívá v uložení pokuty žalobci ve výši 300.000,- Kč ze strany ÚOHS a dále uznání podílu na rozhodování o odpovědnosti za škodu. Taktéž nebylo sporné kladné rozhodování v rámci podpisu 6 smluv včetně dodatků, které byly předmětem daného rozhodnutí.

V dalším rozhodování ve věci soud vyšel již z provedených listinných důkazů, ze kterých má za prokázané následující skutečnosti: z výpisu z účtu České spořitelny a.s. z 15. 10. 2012 má soud za prokázano zaplacení pokuty ve výši 300 tis. Kč ze strany Městské části Praha 2 Celnímu úřadu Brno. Soud dále provedl dokazování smlouvami na správu a provoz zdroje tepelné energie a o dodávce a odběru tepla pro vytápění a odběru tepla pro ÚT a ohřev teplé vody uzavřených dle ustanovení § 269 odst. 2 obchodního zákoníku mezi Městskou

částí Praha 2 a společností PM Partner s.r.o. č. [REDAKCE]

včetně dodatků č. [REDAKCE]

[REDAKCE], označených čísly 1 – 17 k předmětným smlouvám na správu a provoz zdroje tepelné energie a o dodávce a odběru tepla pro vytápění a odběr tepla pro ÚT a ohřev teplé vody uzavřené mezi Městskou částí Praha 2 a společností PM Partners s.r.o., vše v období od 29. 6. 2009 do 2. 7. 2009, kdy bylo uzavřeno prvních citovaných šest smluv, jejichž předmětem bylo zajištění ze strany dodavatele pro odběratele na vlastní náklady výrobu a dodávku energie tepla obsažené v teplonosné látce odběrnými tepelnými zařízeními ze zdroje tepelné energie umístěného v místě plnění, výroba a dodávka teplé vody v místě plnění, provozní prohlídky a revize všech zařízení tvořících soustavu tepelného zdroje, poskytování nepřetržité havarijní opravárenské služby v místě plnění pro všechna zařízení tvořící soustavu tepelného zdroje, vypracování všech nezbytných zpráv a jiných písemných dokladů souvisejících s provozem a správou celého zařízení pro zásobování teplem a vzduchotechnického vybavení a jejich průběžného vedení, zajišťování provozu správy a běžné údržby nízkotlaké teplovodní kotelny v rozsahu stanoveném příslušnými předpisy, vždy v souladu s požadavky zákona č. 406/2000 Sb. a vyhlášky č. 194/2007 Sb. Místo plnění a doba plnění byly vždy označeny v přílohách č. 1 předmětných smluv, kde byly uvedeny adresy tepelného zdroje uvedením jednotlivých ulic citovaných v obvodu Městské části Praha 2. Z článku VI. smluv potom vyplynula doba plnění smlouvy, resp. trvání smlouvy na dobu určitou do 30. 11. 2009. Shora citovanými dodatky č. 1 – 17 potom byly uzavírány postupně tyto dodatky ke smlouvám shora citovaným a týkaly se prodloužení uzavření předmětných smluv na další období, a to postupně dodatkem č. 17 až na dobu do 31. 5. 2012. Z usnesení Rady městské části Praha 2 č. 357 má soud za prokázáno, že 9. 6. 2009 bylo vydáno shora uvedené usnesení k uzavření smlouvy na správu a provoz zdroje tepelné energie a o dodávce tepelné energie pro vytápění a dodávce teplé užitkové vody, když Rada městské části Praha 2 souhlasila s uzavřením smlouvy na správu a provoz zdroje tepelné energie a o dodávce tepelné energie pro vytápění a dodávce tepelné užitkové vody mezi společnostmi PM Partners s.r.o. v zastoupení správních firem Realit EM Servis s.r.o. na dobu určitou do 30. 11. 2009 a s konstrukcí kalkulačního vzorce ceny za dodané teplo uvedeného v příloze č. 2 smlouvy na správu a provoz zdroje tepelné energie a o dodávce tepelné energie pro vytápění a dodávce teplé užitkové vody. Dále Rada městské části Praha 2 v tomto usnesení pod výrokem II. uložila učinit potřebné kroky k realizaci bodu 1 tohoto usnesení Ing. Jiřímu Paluskovi, zástupci starostky. Předkladatelem usnesení potom byl Ing. Jiří Paluska, zástupce starostky. Z hlasování členů rady městské části ze dne 9. 6. 2009 ke shora uvedenému návrhu vyplývá, že se účastnilo tohoto hlasování celkem 5 členů, všech 5 členů souhlasilo s tímto usnesením a šlo o členy paní Janu Babickou, pana Ing. Jiřího Palusku, Aleksandru Udženiji, Ing. Jana Vaňka a Ing. arch. Vondráška. Z dopisu ze dne 29. 4. 2014 adresovaného Městskou částí Praha 2 žalovanému – výzva k dobrovolné náhradě škody ve věci pokuty udělené rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže má soud za prokázáno, že zde bylo konstatováno uložení pokuty 300 tis. Kč Městské části Praha 2 a její úhrada na základě rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 14. 8. 2012. V dopise je konstatováno taktéž poskytnuté plnění v částečné částce 33.500,00 Kč ze strany Ing. Jiřího Palusky, s tím, že jsou zde uvedeni příslušní členové Rady městské části Praha 2, kteří hlasovali pro usnesení č. 357 ze dne 9. 6. 2009 souhlasně, tito byli vyzváni k úhradě náhrady škody včetně dalších členů, kteří jsou v dopise vyjmenováni a kteří souhlasili k uzavření dodatku k těmto smlouvám. Z usnesení Zastupitelstva městské části Praha 2 č. 293 ze 7.4.2014 má soud za prokázáno, že v rámci postupu ve věci náhrady škody vzniklé uložení pokuty ÚOHS Zastupitelstvo městské části Praha 2 souhlasilo pod výrokem II. s tím, že s přihlédnutím ke konstatování o uložení pokuty Městské části Praha 2 ze strany

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže budou vyzvány všechny osoby, které hlasovaly pro přijetí usnesení č. 357 ze dne 9.6.2009 a pro prodloužení původních šesti smluv formou dodatků č. 1 – 17 k dobrovolnému uhrazení této škody, a s ohledem na složitost určení míry odpovědnosti osob uvedených v bodě II. 1 tohoto usnesení v případě neuhrazení škody na základě výzvy k dobrovolnému plnění, bude podána žaloba na osobu s pravděpodobně nejvyšší mírou zavinění, za kterou lze v tomto případě považovat Ing. Jiřího Palusku. Z usnesení Rady městské části Praha 2 č. 199 ze dne 17. 3. 2014 má soud za prokázáno, že Rada městské části Praha 2 vzala na vědomí usnesení kontrolního výboru Zastupitelstva městské části Praha 2 ze dne 9. 1. 2014 ve věci identifikace osob, které jsou odpovědné za škodu vzniklou Městské části Praha 2 uložením pokuty ve výši 300 tis. Kč Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, a taktéž ve výroku II. odst. 3 konstatovala, že s ohledem na složitost určení míry odpovědnosti (zavinění) osob uvedených v bodě II. 2 tohoto usnesení se v případě neuhrazení škody na základě výzvy k dobrovolnému plnění jako efektivní způsob vymáhání náhrady škody jeví podání žaloby na osobu s pravděpodobně nejvyšší mírou zavinění, za kterou lze v tomto případě považovat Ing. Jiřího Palusku. Z usnesení Rady městské části Praha 2 č. 343 ze dne 28. 4. 2014 ve věci postupu ve věci náhrady škody vzniklé uložením pokuty od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže má soud za prokázáno, že rada městské části souhlasila s vyzváním osob, které hlasovaly pro přijetí usnesení Rady městské části Praha 2 č. 357 ze dne 9. 6. 2009 k dobrovolné úhradě škody vzniklé z pokuty uložené Městské části Praha 2 rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve výši 300 tis. Kč a taktéž pod výrokiem II. uložila realizaci tohoto usnesení Mgr. J. B. vedoucí odboru právního, a dále uložilo informovat Radu městské části Praha 2 o výsledcích ve výzvě uvedené v bodě I. tohoto usnesení přijetí rozhodnutí o dalším návazném postupu. Z dopisu žalovaného adresovaného žalobci z 20. 5. 2014 má soud za prokázáno, že žalovaný reagoval na dopis z 29. 4. 2014, uváděl, že je připraven k jakékoli dohodě v této věci, s tím, že již bylo konstatováno jeho dobrovolné částečné plnění. Žalovaný žádal, aby ze strany žalobce byla mu podána zpráva, jak reagovali ostatní kolegové a jakou část pokuty má ještě uhradit. Uváděl v tomto dopise, že někteří členové Rady městské části Praha 2 by se na náhradě škody neměli podílet vůbec, někteří naopak ani osloveni nebyli, jako příklad uvedl Veřejné zakázky s.r.o. Z dopisu žalovaného adresovaného žalobci z 25. 7. 2014 má soud za prokázáno, že tímto dopisem žalovaný uváděl opět možnost vyřešení celé záležitosti dohodou, uváděl potom podíl viny na uložení pokuty ze strany Veřejných zakázek s.r.o., které zorganizovali celou veřejnou soutěž tak, že nebylo možno vybrat vítěze již v rámci první vypsané veřejné zakázky, nebýt této skutečnosti, žalovaný uváděl, že je přesvědčen, že by k uložení pokuty nedošlo. Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S 69/2012/VZ-15223/2012/512/ABr ze dne 14. 8. 2012, které nabylo právní moci 5. 9. 2012, má soud za prokázáno že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném 15. 2. 2012 z moci úřední, jehož účastníky jsou zadavatel – Městská část Praha 2, zastoupená Ing. Jiřím Paluskou, starostou, ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatele podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů při zadávání veřejných zakázek na správu a provoz zdroje tepelné energie a dodávku a odběr tepla pro vytápění a odběr tepla pro ÚT a ohřev teplé vody, na které zadavatel uzavřel dne 24. 6. 2009, 29. 6. 2009, 30. 6. 2009, 1. 7. 2009, 2. 7. 2009 s dodavatelem – PM Partners s.r.o., IČ: 27638774, Štěpánská 1/544, 120 00 Praha 2, Nové Město, šest smluv, a to na dobu určitou od 1. 7. 2009 do 30. 11. 2009 a následně tyto smlouvy dodatky č. 1 – 17 prodlužoval, rozhodl tak, že se zadavatel Městská část Praha 2 dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) citovaného zákona s tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 21 odst. 1 citovaného zákona, když uzavřel ve shora uvedených dnech zadavatelem PM Partners s.r.o. šest smluv na správu a provoz zdroje tepelné energie a dodávku a odběr tepla pro vytápění a odběr tepla pro ÚT a ohřev teplé vody, a to na dobu určitou od 1. 7. 2009 do 30. 11. 2009,

kteřou dodatky č. 1 – 17 k těmto smlouvám prodlužoval a před jejich uzavřením nesplnil povinnost zadat veřejnou zakázku v některém ze zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 posledně citovaného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejuvhodnější nabídky. Ve výroku II. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže citovaného shora za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. byla uložena zadavateli, tedy Městské části Praha 2, pokuta ve výši 300 tis. Kč, která byla splatná do 2 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Brně. V podrobném odůvodnění svého rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vysvětlil průběh řízení, vyjádření zadavatele k zahájení správního řízení, a závěry Úřadu. V těchto závěrech potom konstatoval, že přezkoumal podle ustanovení § 112 a následujících zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace předložené zadavatelem, vyjádření zadavatele, a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel uzavřel bez zadávacího řízení s dodavatelem – PM Partners s.r.o. šest smluv na správu a provoz zdroje tepelné energie a dodávku a odběr tepla pro vytápění a odběr tepla pro ÚT a ohřev teplé vody na dobu určitou včetně dalších dodatků č. 1 – 17, kterými tyto smlouvy prodlužoval, a to až do 31. 5. 2012, přestože předpokládaná hodnota zakázky na dobu 5 měsíců přesáhla limit stanovený zákonem. Úřad konstatoval potom ustanovení § 21 odst. 1 zákona, které upravuje jednotlivé druhy zadávacích řízení, z obsahu shora citovaných smluv potom uzavřel, že smlouvy jsou z obsahu hlediska textu totožné, liší se pouze subjektem, který zastupoval zadavatele při jejich uzavírání s tím, že je nepochybné, že z předchozího zúčtovacího období byla zadavateli známa předpokládaná hodnota veřejné zakázky, kdy stanovil výši záloh za dodávku tepla a teplé vody. V šetřeném případě je potom i pro daného zadavatele nadlimitní veřejnou zakázkou na poptávané služby veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota přesáhne nejméně 5.857.000,00 Kč bez DPH, z tohoto důvodu Úřad konstatoval, že zadavatel byl povinen zadat předmětnou zakázku v zadávacím řízení jako nadlimitní veřejnou zakázku, neboť předpokládaná hodnota veřejné zakázky na předpokládanou dobu plnění 5 měsíců z předmětných šesti smluv činila 24.801.320,00 Kč. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dále konstatoval, že zadavatel dále pokračoval v zadávání předmětné zakázky, když uzavíral postupně 17 dodatků s dodavatelem prostřednictvím správce a tím došlo k navýšení překročení finančního limitu, o čemž svědčí i následné platby. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dále zmapoval vývoj celé situace, když z usnesení Rady č. 127 ze dne 17. 3. 2009 bylo odsouhlaseno podání výpovědi ze smluv o nájmu zdroje tepla uzavřených 1. 1. 2000, výpovědní lhůta činila 3 měsíce a běžela od prvního dne prvního měsíce čtvrtletí následujícího po čtvrtletí, kdy byla výpověď doručena. Z toho vyplývá, že lhůta k ukončení smluvních vztahů uplynula 30. 6. 2009. Z vyjádření zadavatele však vyplývá, že k problémům docházelo již v průběhu roku 2006, kdy docházelo k problémům s vyúčtováním dodávky tepla, resp. v letech 2008, kdy zadavatel uváděl nárůst ceny tepla. Úřad uváděl, že zadavatel neuvedl, proč nezačal přípravu zadávacího řízení již v době, kdy se vyskytly první nedostatky v plnění. Uvedl, že jestliže zadavatel jednal s původními dodavateli o ukončení smluvního vztahu v období leden – únor 2009, nebyl důvod pro nezačínání zadávacího řízení již v podání výpovědi smluv, tedy začátkem roku 2009. Na základě těchto závěrů potom Úřad dospěl k závěru, že v případě zajištění dodávek tepla se nejednalo o řešení náhle vzniklé situace, nedostatky v dodávce a účtování tepla se projevovaly již dříve a v průběhu roku 2008. Zadavatel si již tehdy musel být vědom nutnosti zajištění řádných dodávek tepla pro další topnou sezonu. Na základě všech skutečností potom Úřad dospěl k závěru, že zadavatel měl v šetřeném případě povinnost postupovat při uzavírání smlouvy na poskytování služeb podle ustanovení § 21 zákona a zadat veřejnou zakázku v některém ze zadávacích řízení uvedených v odst. 1 tohoto ustanovení, protizákonný postup zadavatele potom mohl v daném případě podstatně ovlivnit výběr nejuvhodnější nabídky, neboť nelze vyloučit, že pokud by zadavatel vyhlásil veřejnou zakázku v souladu se zákonem,

mohl obdržet nabídky, přičemž nelze vyloučit, že některá z těchto nabídek by obsahovala nižší nabídkovou cenu jak dodávky tepla, tak souvisejících služeb. Pokud jde o uložení pokuty, konstatoval Úřad pro ochranu hospodářské soutěže porušení ustanovení § 120 odst. 1 zákona, v příčinné souvislosti s nedodržením postupu stanoveného v ustanovení § 21 odst. 1 a uzavřením šesti smluv včetně 17 dodatků k těmto smlouvám.

Při stanovení výše pokuty potom vzal Úřad v úvahu jako přitěžující okolnost, že zadavatel svým postupem neumožnil účast žádných dalších možných dodavatelů v zadávacím řízení a narušil tak závažným způsobem soutěžní pořadí, neinformoval o svém záměru zadat předmětnou zakázku žádný okruh subjektů. Nezákonné omezení, resp. vyloučení principu soutěže, na němž je zadávání veřejných zakázek založeno, je jedním z vůbec nejzávažnějších porušení zákona, jak Úřad pro ochranu hospodářské soutěže konstatoval, když navíc v nezákonném postupu zadavatel dále pokračoval, když předmětné smlouvy prodlužoval dalšími dodatky až do roku 2012. Jako polehčující okolnost při ukládání pokuty potom ÚOHS přihlédl k tomu, že zadavatel se několikrát neúspěšně pokoušel zadat předmětnou veřejnou zakázku v informačním systému o veřejných zakázkách, zadávací řízení však zrušil, nebo bylo zrušeno Úřadem. Také přihlédl ke složitosti předmětné veřejné zakázky, která zahrnuje jak dodávky tepla, tak související služby spočívající v budoucích opravách, jejichž přesný rozsah může být obtížně předem určit. Následně potom přistoupil k uložení shora uvedené pokuty, neboť zadavatel již uzavřel s dodavatelem PM Partners smlouvy a nápravy tedy nelze dosáhnout.

Soud doplnil dokazování usnesením Rady Městské části Praha 2 č. 127 ze dne 17. 3. 2009, ze kterého vyplývá, že pokud jde o výpověď smluv o nájmu zdroje tepla, Rada Městské části Praha 2 souhlasí s podáním výpovědi smluv o nájmu zdroje tepla uzavřených dne 1. 1. 2000 s Realit EM Servis s.r.o., Centra, a.s., Haspra, spol. s r.o., Nemo servis Praha, s.r.o., IS-Real, s.r.o., ve znění všech pozdějších dodatků a ukládá realizovat bod I. tohoto usnesení k realizaci Ing. Jiřímu Paluskovi, zástupci starostky, a Ing. M. K., vedoucí odboru majetku a investic, s termínem do 31. 3. 2009. Z důvodové zprávy Rady Městské části Praha 2 č. 357 z 9. 6. 2009 potom vyplývá, že ke dni 30. 6. 2009 byla vypovězena smlouva o nájmu zdroje tepla se správními firmami s tím, že důvodem výpovědi smluv byla snaha předejít častým stížnostem na vyúčtování služeb právě v oblasti dodávky tepla pro vytápění a dodávky teplé vody, nejednotnost ve stanovení výše ceny za dodané teplo v dané lokalitě nemovitostí svěřených do správy Městské části Praha 2 a potřeba flexibilního přístupu při řešení požadavků nájemců v průběhu dodávky tepla a teplé vody. V důvodové zprávě dále bylo uvedeno, že se v současné době připravuje centrální dispečink na správu a provoz zdroje tepelné energie a dodávky vody, když přínosem bude komplexní zpráva a provádění údržby tepelných zdrojů s ohledem na účelné vynakládání finančních prostředků Městské části Praha 2. Závěrem potom bylo uvedeno, že smlouva na správu a provoz zdroje tepelné energie a o dodávce tepelné energie pro vytápění a tepelné energie pro ohřev vody bude uzavřena mezi SF a dodavatelem tepla na dobu určitou, neboť se jedná o krátké přípravné překlenovací období z důvodu zajištění tepla, dodávky tepelné energie cca do 90 kotelen. Předkladatelé si byli vědomi, že způsob výběru dodavatele není v souladu s příslušnou právní úpravou podle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, tento postup byl zvolen proto, že výběr dodavatel v zákonem stanoveném způsobu výběrovém řízení trvá minimálně 4 měsíce a jeho výsledek bude aplikován při uzavírání smluv na dodávku tepla a tepelné energie na podzim tohoto roku. Z usnesení Rady Městské části Praha 2 č. 369 ze dne 23. 6. 2009 má soud za prokázáno, že Rada Městské části Praha 2 souhlasila s vyhlášením otevřeného řízení na nadlimitní veřejnou zakázku ve smyslu zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a dále s oznámením zadávacího řízení podrobnými podmínkami zadávací

dokumentace a obchodními podmínkami ve znění zpracovaném prostřednictvím společnosti Veřejné zakázky, s.r.o. Jmenovala dále hodnotící komisi došlých nabídek, ve které figuroval současný žalovaný také jako člen komise a uložila zajistit vyhlášení otevřeného řízení na nadlimitní veřejnou zakázku ve smyslu zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. K realizaci toto bylo předáno Ing. Jiřímu Paluskovi, zástupci starostky, a Ing. M. [REDAKCE] K. [REDAKCE] vedoucí odboru majetku a investic, s termínem do 15. 7. 2009 a taktéž těmto osobám bylo uloženo seznámit jmenované členy komise s tímto usnesením s termínem do 30. 6. 2009. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti PM Partners, s.r.o., vyplývá, že pokud jde o živnostenská oprávnění, živnostenské oprávnění č. 2 s předmětem podnikání výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie nepodléhající licenci, realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50kW, vznikla této firmě až od 1. 7. 2009 a byla udělena na dobu neurčitou.

Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování vyžádáním spisu Městského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] v rámci kterého byl žalovaný nepravomocně zproštěn obžaloby, listinnými důkazy navrženými stranou žalovanou k chronologii celého případu, pokud jde o řešení otázky uzavření smluv na správu a provoz zdroje tepelné energie a dodávce a odběru tepla a zadávání výběrových řízení, dokazování rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z dubna 2010 a dokumentací k tomuto rozhodnutí z roku 2011, jímž byla pozastavena veřejná zakázka z důvodu, že soud neshledává tyto důkazy z důvodu procesní ekonomie důvodnými, a to i s ohledem na rozsah již provedeného dokazování a právního hodnocení dané věci. S danou problematikou nesouvisí vedení trestního řízení citované shora, neboť tímto trestním spisem mělo být prokázáno dle skutkových tvrzení uvedených v podáních účastníků propojení žalovaného s firmou PM Partners. Taktéž potom soud uvádí, že vychází především z rozhodnutí ÚOHS ze dne 14. 8. 2012, jímž byla předmětná pokuta žalobci uložena, a která je meritem věci a ze které vyplývá uzavření 6 smluv včetně 17 dodatků, které již byly provedeny k dokazování. Jakékoli další listinné důkazy proto soud neshledává důvodnými. Taktéž soud neprovedl navrhované výsledky svědků pro zmiňovanou nadbytečnost.

Podle ust. § 3078 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, se právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k níž došlo před 1. 1. 2014, posuzuje podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 415 zák. č. 40/1964 Sb., každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.

Podle § 438 odst. 1 obč. zákoníku, způsobí-li škodu více škůdců odpovídají společně a nerozdílně, podle odst. 2 v odůvodněných případech může soud rozhodnout, že ti kteří škodu způsobili, odpovídají za ni podle své účasti na způsobení škody.

V rámci druhého rozhodování zdejšího soudu v dané věci soud vzal v potaz závazný právní názor vyslovený usnesením Městského soudu v Praze v usnesení č.j. 29 Co 361, 362/2015-80 ze dne 25. 2. 2016, a zaměřil svou pozornost při zjišťování oprávněnosti nároku na otázku porušení prevenční povinnosti členů rady, když tuto otázku nastínil odvolací soud jako stěžejní pro rozhodnutí v dané věci. K posouzení oprávněnosti nároku potom je potřeba vždy uvést jednotlivé zákonné kroky, které zákon o veřejných zakázkách stanoví pro postup zadávacího řízení.

Úvodem je nutné uvést, že pro určení druhu zadávacího řízení, příp. samotné povinnosti postupovat podle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), je rozhodující předpokládaná hodnota veřejné zakázky. V daném případě hodnota veřejné zakázky činila částku **24.801.302,- Kč**, jednalo se tedy o nadlimitní zakázku, kterou byl zadavatel povinen zadat v zadávacím řízení (viz rozhodnutí ÚOHS ze dne 14. 9. 2012, odst. 39, str. 9). Pokud jde o druhy zadávacích řízení, zadávací řízení může být otevřené řízení, užší řízení, jednací řízení s uveřejněním, jednací řízení bez uveřejnění, soutěžní dialog, zjednodušené podlimitní řízení (§ 21 odst. 1 ZVZ). Pro zadání nadlimitní veřejné zakázky mohl zadavatel užít pouze otevřené řízení, užší řízení nebo soutěžní dialog (§ odst. 2,3, § 24 ZVZ), pro ostatní řízení nebyly splněny podmínky, resp. to nebylo řízení před úřadem ani tvrzeno (§ 22, 23 a 25 ZVZ). Užší řízení a soutěžní dialog jsou vícefázová řízení – nejdříve se podávají žádosti o účast v užším řízení a soutěžním dialogu s minimální lhůtou 37 dnů (§ 39 odst. 2 písm. a) ZVZ), až poté se podávají nabídky s minimální lhůtou 40 u užšího řízení (§ 39 odst. 3 písm. a) bod 2 ZVZ), u soutěžního dialogu se po podání žádosti o účasti a prokázání kvalifikace o navrhovaných řešení jedná a teprve poté se podávají nabídky (lhůta není pevně stanovena). Z tohoto plyne, že nejrychlejší je otevřené řízení. Pokud jde o otázky postupu v otevřeném řízení pro nadlimitní zakázku, nejprve je nutné předběžné oznámení, kdy veřejný zadavatel musí uveřejnit předběžné oznámení ve Věstníku veřejných zakázek, tj. národním, a v úředním Věstníku EU dle § 86 odst. 1 ZVZ. Obligatorní lhůta, po kterou nelze zahájit zadávací řízení je jeden měsíc. Následuje etapa zahájení zadávacího řízení, která počíná odesláním o zahájení o zahájení zadávacího řízení do Věstníku veřejných zakázek a do úředního věstníku EU, když veřejný zadavatel je oprávněn zahájit zadávací řízení nejdříve jeden měsíc od odeslání předběžného oznámení (§ 86 odst. 1 ZVZ), tedy tuto dobu lze využít na přípravu zadávací dokumentace. Obligatorní lhůta pro podávání nabídek je minimálně 47 dnů. Následuje etapa otevírání obálek, když lhůta pro podání nabídek v otevřeném řízení pro nadlimitní zakázku činí min. 52 dnů (§ 39 odst. 3 písm. a) bod 1 ZVZ). Pokud veřejný zadavatel uveřejní zadávací dokumentaci na profilu zadavatele již ode dne uveřejnění oznámení otevřeného řízení, tzn. od zahájení od zadávacího řízení, může lhůtu pro podání nabídek zkrátit o 5 dnů (§ 40 odst. 1 ZVZ). Z tohoto je tedy patrné, že minimální lhůta pro podání nabídek, tedy po případném zkrácení, činí 47 dnů. Otevírání obálek probíhá ihned po uplynutí lhůty pro podání nabídek (§ 71 odst. 4 ZVZ). V případě změny zadávacích podmínek je zadavatel povinen prodloužit přiměřeně lhůtu pro podání nabídek, pokud případná změna může mít za následek rozšíření okruhu potenciálních uchazečů, pak je zadavatel povinen prodloužit lhůtu tak, aby činila celou svoji původní délku (§ 40 odst. 3 ZVZ). Z toho tedy vyplývá, že ve zcela ideálním případě, kdy zadavatel nečiní přeměny zadávacích podmínek, činí lhůta pro podání nabídek min. 47 dnů. Hodnotící komise musí být pozvána na své první jednání alespoň 5 pracovních dnů předem (§ 75 odst. 1 ZVZ), tedy teoreticky lze provést před otevíráním obálek, aby se neprodlužovala délka zadávacího řízení. Teoreticky taktéž lze provést otevírání obálek posouzením kvalifikace posouzení nabídek a hodnocení nabídek a vyhotovení zprávy hodnotící komise v jeden den. V případě jakýchkoli nedostatků v nabídkách se řízení prodlužuje – hodnotící komise může vyzvat uchazeče, aby písemně objasnil svou kvalifikaci či doplnil (§ 59 odst. 4 ZVZ), musí vyzvat uchazeče, aby vysvětlil případné nejasnosti ve své nabídce (§ 76 odst. 3 ZVZ), musí vyzvat uchazeče, aby zdůvodnil mimořádně nízkou nabídkovou cenu (§ 77 odst. 3 ZVZ); tyto výzvy lze provádět opakovaně, musí být postupováno v souladu se zásadou rovného zacházení, stanoveny přiměřené lhůty pro doručení písemných vysvětlení či doplnění ze strany uchazečů. Zároveň platí, že pokud není uzavřena jedna fáze zadávacího řízení u všech uchazečů, nelze postupovat do další (posouzení kvalifikace, posouzení nabídek a hodnocení nabídek), jestliže tedy dojde k výzvě, např. na doplnění kvalifikace u jednoho z uchazečů, nelze provést další fázi zadávacího řízení ani u ostatních nabídek. Tyto fáze zadávacího řízení mohou trvat různě dlouho. Ve zcela

ideálním případě, pokud by nabídky uchazečů neobsahovaly žádné nedostatky, bylo by možno provést vše v den otevírání obálek. Následuje etapa rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, když zadavatel rozhodne o výběru nejvhodnější nabídky a své rozhodnutí oznámí uchazečům. Rozhodnutí musí obsahovat odůvodnění, nicméně ve zcela ideálním případě by mohlo být vyhotoveno ve shodný den, kdy je zadavateli předána zpráva hodnotící komise. Proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, příp. proti vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení lze podat námitky ve lhůtě 15 dnů od jejich doručení (§ 110 odst. 4 ZVZ). Před uplynutím lhůty pro podání námitek a do doby doručení rozhodnutí zadavatele o námitkách, nesmí zadavatel uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem (§ 110 odst. 6 ZVZ). Ze shora uvedeného potom vyplývá, že blokační lhůta, po kterou nelze uzavřít smlouvu, je obligatorně 15 dnů. Dle zákona o veřejných zakázkách dále přichází etapa rozhodnutí o námitkách, které je fakultativní, o námitkách zadavatel rozhodne do 10 dnů dle § 11 odst. 1 ZVZ. Pokud zadavatel podaným námitkám nevyhověl, nesmí před uplynutím lhůty 10 dnů pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže uzavřít smlouvu (§ 111 odst. 5, § 114 odst. 4 ZVZ). Je-li návrh na zahájení řízení na přezkoumání úkonu zadavatele podán včas, nesmí zadavatel uzavřít smlouvu ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení námitek. Z tohoto tedy vyplývá, že blokační lhůta, po kterou nelze uzavřít smlouvu, je až 45 dnů a je fakultativní. Pokud nebyly ve stanovené lhůtě podány námitky dle § 110 odst. 4 ZVZ, uzavře zadavatel smlouvu s vybraným uchazečem do 15 dnů po uplynutí lhůty pro podání námitek dle § 82 odst. 5 ZVZ. Teoreticky lze uzavřít smlouvu první den.

Dle shora uvedeného exkurzu do průběhu zadávání veřejných zakázek a jednotlivých etap proto vyplývá, že ve zcela ideálním případě tedy zadávací řízení trvá nejméně 1 měsíc (blokační lhůta po předběžném oznámení, po kterou nelze zahájit zadávací řízení) + 47 dnů (zkrácená lhůta pro podání nabídek) + 15 dnů (blokační lhůta pro podání námitek, po kterou nelze uzavřít smlouvu), to se rovná 92 dnů. To však přichází do úvahy pouze za předpokladu, že nejsou prováděny změny zadávacích podmínek, pro které by bylo nutné prodlužovat lhůtu pro podání nabídek, což u složitějších veřejných zakázek bývá běžné, zadávací dokumentace je připravena během blokační lhůty 1 měsíc, po kterou nelze po předběžném oznámení zahájit zadávací řízení (u složitějších veřejných zakázek nemusí být dostačující), otevírání obálek, posouzení kvalifikace, posouzení nabídek, hodnocení nabídek, vyhotovení zprávy hodnotící komise, vyhotovení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky je provedeno v jeden den, což taktéž není zřejmě běžné, když závisí na složitosti zadávacích podmínek, kvalitě podaných, časových možnostech členů hodnotící komise, nutnosti vyzývat uchazeče na vysvětlení nabídek apod. Dále za podmínky, že nejsou podány námitky ze strany uchazečů, nebyl podán návrh na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, což může prodloužit zadávací řízení min. o 45 dnů (v praxi však o několik měsíců). ÚOHS se k zadávacímu řízení vyjadřoval opakovaně v souvislosti s posouzením „krajní naléhavosti, kterou zadavatel nemohl předvídat“, pro kterou lze při splnění dalších podmínek konat jednací řízení bez uveřejnění (§ 23 odst. 4 písm. b) ZVZ). Obecně ÚOHS konstatoval, že dodavatel musí při plánování zadávacího řízení zohlednit všechny zákonné lhůty a zároveň vytvořit rozumnou časovou rezervu pro případná zdržení v zadávacím řízení (viz např. rozhodnutí ÚOHS ze dne 6. 9. 2016 č.j. ÚOHS-R277/2015/VZ-36916/2016/322/KBe). Rozsah 92 dnů tedy představuje pouze zohlednění zákonných lhůt, nikoli případné „rozumné rezervy“ pro běžná zdržení v zadávacím řízení.

V projednávaném případě v okamžiku ukončení smlouvy na dodávky služeb nebyly zajištěny služby navazující, jelikož nebylo včas zahájeno zadávací řízení, tj. opomenutím, byla způsobena situace, kdy zadavatel již nemohl uzavřít smlouvu v souladu se zákonem v otevřeném zadávacím řízení. Usnesením rady č. 127 ze dne 17. 3. 2009 bylo odsouhlaseno

podání výpovědi ze smluv o nájmu zdroje tepla, výpovědní lhůta činila 3 měsíce a uplynula dne 30. 6. 2009 (odst. 41 rozhodnutí ÚOHS). Společně s podáním výpovědi začal zadavatel intenzivně spolupracovat se společností Veřejné zakázky, s.r.o. (odst. 26 rozhodnutí ÚOHS). Minimální zákonné lhůty pro veřejné zadávací řízení, jak bylo již rekapitulováno shora, jsou 92 dnů. Od schválení výpovědi Radou 17. 3. 2009 s připočtením 92 dnů se dostáváme k datu 17. 6. 2009, když však nelze rozumně předpokládat toto krátké zadávací řízení. Jedná se pouze o zákonné lhůty bez zohlednění přípravy zadávací dokumentace, jednání hodnotící komise, možného podání námitek, vyzývání uchazečů na písemná vysvětlení nabídek, převzetí systému služeb novým dodavatelem atd. viz výše. Ke schválení veřejné zakázky došlo usnesením Rady č. 369 ze dne 23. 6. 2009 (viz odst. 27 rozhodnutí ÚOHS a další listinné důkazy v řízení provedené). Zadávací řízení bylo zahájeno a dne 3. 7. 2009 dle odst. 29 rozhodnutí ÚOHS a listinných důkazů ve spise. Ze shora uvedeného proto soud uvádí, že dospěl k závěru, že se žalovaný na opomenutí Městské části, resp. jako člen orgánu Městské části, zaviněným protiprávním jednáním podílel a způsobil jí. V daném případě je proto namísto odpovědnost žalovaného za vzniklou škodu ve smyslu ust. § 420 obč. zákoníku uvažovat, když z provedených listinných důkazů vyplývá jednoznačně podíl žalobce nejenom na hlasování, ale taktéž pokud jde o záruky k realizaci jednotlivých usnesení Rady Městské části Praha 2, které mu byly dány. Z doplněného dokazování důvodovou zprávou k usnesení Rady Městské části Praha 2 č. 357 ze dne 9. 6. 2009 má soud navíc za prokázáno, že již v této zprávě, která byla předložena, předkladatelé nepopírají a jsou si vědomi toho, že způsob výběru dodavatele není v souladu s příslušnou právní úpravou dle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů. V této souvislosti soud proto dovozuje, že je zřejmé, že došlo k porušení prevenční povinnosti členů Rady, protože již v rámci předkládání těchto dodatků si byla vědoma toho, že Městské části Praha 2 hrozí uložení pokuty za nerespektování zákona o veřejných zakázkách, což vyplynulo i ze samotné důvodové zprávy a dalších listin zde uvedených. To vše i za situace, kdy jak Městský soud v Praze uvedl ve svém zrušujícím usnesení, nelze nevidět, že ke dni 9. 6. 2009 nebylo v konečné fázi výběrové řízení předepsané zákonem o veřejných zakázkách, nezačalo ke zmíněnému dni ani běžet a těžko mohli radní předpokládat jeho reálné uskutečnění do 30. 6. 2009 (viz lhůta uvedená i v tomto rozhodnutí, ke které soud po jednotlivých etapách, kterými zadávací řízení musí proběhnout dospěl, a to nejdříve 17. 6. 2009) a hlasovat proti uzavření nových smluv s novým dodavatelem s odůvodněním, že nejprve musí proběhnout předepsané zadávací řízení. To samé platí i pro hlasování o uzavření dodatků rozhodných 6 smluv uzavřených v červnu a červenci roku 2009. V této souvislosti soud uvedl, že by bylo stěží uvažovat jako o rozumné alternativě k hlasování pro uzavření dodatku o odmítnutí prodloužení smlouvy jen proto, že dosud neproběhlo výběrové řízení a Městské části hrozí škoda z možné pokuty za porušení zákona o veřejných zakázkách. Soud však uvádí, že pochybení nastalo především tím, že došlo k ukončení smluv na dodávky služby a to za situace, kdy nebyly zajištěny dodávky navazující, a navíc za situace, kdy členové Rady si byli vědomi toho, že v rozhodné době stanovené zákonem o veřejných zakázkách nebudou schopni realizovat pro nadlimitní veřejnou zakázku řádné výběrové řízení a taktéž si byli vědomi porušení samotného porušení zákona o veřejných zakázkách. Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže tak již vyplynulo, že Městská část neřešila před uzavřením předmětných smluv v červnu a červenci 2009 nenadálou situaci a že bez rozumného důvodu nezahájila zadávací řízení podle zákona o veřejných zakázkách již dříve tak, aby výsledky byly k dispozici již v době ukončení smluvního vztahu s původními dodavateli, tedy do konce června 2009. Na tomto opomenutí potom se jednoznačně podílel i žalovaný jako člen orgánu Městské části svým zaviněným protiprávním jednáním spočívajícím v odsouhlasení ukončení předmětných smluv. V žalovaném případě byl totiž žalovaný činný zejména jako předkladatel návrhu smluv o nájmu zdroje tepla uzavřených se společností Realit EM Servis s.r.o., Centra,

a.s., Haspra, spol. s.r.o., Nemo servis Praha, s.r.o., IS-Real, s.r.o., ve znění pozdějších dodatků, což Rada Městské části Praha 2 projednala dne 17. 3. 2009 a schválila usnesením č. 127. Následně byl žalovaný i předkladatelem návrhu k uzavření smlouvy na správu a provoz zdroje tepelné energie a o dodávce tepelné energie pro vytápění a dodávce teplé užitkové vody mezi společnostmi PM Partners, s.r.o., a žalobkyní. Tento návrh byl schválen usnesením Rady č. 357 ze dne 9. 6. 2009 a až teprve poté, kdy návrh žalovaného na uzavření výše uvedené smlouvy, resp. smluv, byl schválen, žalovaný byl předkladatelem návrhu k vyhlášení otevřeného řízení na nadlimitní veřejnou zakázku ve smyslu zákona č. 137/2006 Sb. Uvedený návrh Rada žalobkyně projednala a schválila 23. 6. 2009 usnesením č. 369. Z uvedené časové posloupnosti a kroků činěných žalovaným potom je zřejmé, že výsledky zadávacího řízení nemohly být k dispozici již v měsíci červnu 2009, když před projednáním a schválením výpovědi smluv o nájmu zdroje tepla v roce 2009, a to dokonce ani v roce 2008, žalovaný, který byl zástupcem starostky pro oblast správy majetku, Radě Městské části Praha 2 žádný návrh pro zadávací řízení nepředložil. Byl následně předkladatelem návrhu na vypovězení smluv o nájmu zdroje tepla. V důvodové zprávě pro usnesení č. 357 potom byl zmíněn nesoulad v postupu se zákonem zmiňovaným již shora. S tímto postupem byl žalovaný přinejmenším srozuměn. Z uvedeného proto vyplývá, že jeho zavinění spočívá minimálně v tom, že přes vědomí kolize se zákonem o veřejných zakázkách předmětný návrh Radě žalobkyni předložil, sám pro něj hlasoval a teprve následně 23. 6. 2009 předkládal návrh na vyhlášení otevřeného řízení na nadlimitní veřejnou zakázku.

Nad rámec shora uvedeného potom soud uvádí, že žalovaný mohl vědět, že jeho návrh na výběr společnosti PM Partner, s.r.o., pro dodávku tepla a TUV, který předkládal k projednání Radě Městské části, není v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a pravděpodobně jenom spoléhal na naléhavost potřeby zajištění dodávek tepla a TUV. Před dnem 17. 3. 2009, tedy před odsouhlasením podání výpovědi stávajících smluv na provoz tepelného hospodářství, však neučinil žádné kroky, ani návrhy k předávacímu řízení a ani k tomu nedal žádný podnět. Nad rámec shora uvedeného potom vyplývá taktéž z údajů z veřejné části živnostenského rejstříku ohledně obchodní firmy PM Partner, s.r.o., že tato firma, se kterou žalovaný inicioval uzavření předmětných smluv, nedisponovala dříve jak k 1. 7. 2009 předmětným živnostenským oprávněním k výrobě tepelné energie a rozvodu tepelné energie nepodléhající licenci realizované ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW, když z tohoto výpisu vyplývá vznik oprávnění až k datu 1. 7. 2009. Je tedy zřejmé, že tato společnost ke dni 9. 6. 2009 ještě ani neměla oprávnění pro předmět podnikání a toto získala až následně ke dni 1. 7. 2009. V širších souvislostech se toto jednání žalovaného jeví být účelovým.

Ze všech shora uvedených důvodů potom soud uvádí, že je na místě uložení povinnosti žalovanému k náhradě vzniklé škody, když dospěl opětovně k existenci solidární odpovědnosti všech škůdců dle § 438 odst. 1 obč. zákoníku, když z daného jednání lze dovodit solidární odpovědnost všech členů Rady Městské části, kteří se podíleli na hlasování směřující k uzavření všech 6 smluv včetně 17 dodatků v jednotlivých případech a porušení prevenční povinnosti shora uvedené. O škodu způsobenou více škůdci ve smyslu ust. § 438 jde nejen v případě společného vzájemného dohodnutého či koordinovaného jednání více osob uskutečňující společný záměr, tedy spoluzavinění, ale i v případě na sobě nezávislého jednání více osob, jež ve svém důsledku vedou ke vzniku jedné a téže škody (souběžné zavinění). Předpokladem pro vznik škody je stav příčinné souvislosti mezi jednáním každé z těchto osob a škodlivým následkem, za nějž je požadována náhrada. Společná odpovědnost za škodu platí i při souběhu úmyslného zavinění na straně jednoho ze škůdců se zaviněním nedbalostním u druhého. V uvedeném případě soud uvádí, že neshledal důvod pro dělenou

odpovědnost, když je zřejmé, že společným protiprávním jednáním, které bylo shledáno Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, došlo k vzniku následné škody Městské části Praha 2. Žalovaný potom v řízení ani netvrdil, z jakého důvodu, krom rozporu s dobrými mravy či spravedlnosti, by měl být dán důvod dělené odpovědnosti, příp. v jakých podílech by tato měla být plněna. Pravomocné rozhodnutí uložení povinnosti jednoho ze solidárně odpovědných škůdců nahradit poškozenému škodu netvoří překážku věci rozsouzené pro řízení o náhradu téže škody proti ostatním. Proto i poté, co bylo rozhodnuto o povinnosti jednoho ze škůdců k náhradě škody, lze se úspěšně domáhat náhrady škody proti dalším solidárně odpovědným subjektům. Pod výrokem I. proto soud žalobě v plném rozsahu vyhověl.

Pod výrokem II. soud vycházel u ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v nákladech na zaplacený soudní poplatek ve výši 13.325,- Kč a dále nákladech účastníka daných dle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř. za použití Nálezů Ústavního soudu ČR sp. zn. Pl. ÚS 39/2013 za podání žaloby, účast u ústního jednání 14. 4. 2015, účast u ústního jednání 2. 8. 2016, vyjádření ze dne 25. 8. 2016 a účast u ústního jednání 31. 1. 2017 á 300,- Kč, tedy v celkové výši 14.525,- Kč.

Lhůta k plnění ve věci samé i ve výroku o náhradě nákladů řízení byla stanovena dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. v délce 3 dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve třech vyhotoveních.
Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

V Praze dne 31. ledna 2017

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Martina Dvořáková